

- 2) În subsidiar, există cerința de a elibera sau, în mod alternativ, de a facilita acordarea unei asemenea autorizații de ședere în virtutea Directivei 2004/38/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (denumită în continuare „Directiva privind cetățenii”)?
- 3) Atunci când o decizie de refuz al unei autorizații de ședere nu se întemeiază pe o examinare amănunțită a situației personale a solicitantului și nu este justificată prin motive adecvate sau suficiente, o astfel de decizie este nelegală întrucât încalcă articolul 3 alineatul (2) din Directiva privind cetățenii?
- 4) O normă din dreptul național care se opune exercitării unei căi judiciare de atac în fața unei instanțe împotriva unei decizii a executivului prin care se refuză eliberarea unui permis de ședere pentru o persoană care susține că este membru al familiei extinse este compatibilă cu Directiva privind cetățenii?

⁽¹⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004 L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

**Recurs introdus la 20 februarie 2017 de Cellnex Telecom S.A., anterior Abertis Telecom S.A.,
împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 15 decembrie 2016 în cauzele conexe T-37/
15 și T-38/15, Abertis Telecom Terrestre S.A. și Telecom Castilia-La Mancha, S.A./Comisia Europeană**

(Cauza C-91/17 P)

(2017/C 129/10)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Cellnex Telecom S.A., anterior Abertis Telecom S.A. (reprezitanți: J. Buendía Sierra și A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană și SES Astra

Concluzii

- anularea hotărârii atacate;
- pronunțarea în mod definitiv supra acțiunii în anulare și anularea deciziei Comisiei;
- obligarea Comisiei Europene și a SES Astra la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin hotărârea atacată s-a confirmat o decizie a Comisiei în materie de ajutoare de stat, referitoare la diferite măsuri adoptate de autoritățile publice ale comunității autonome spaniole Castilia-La Mancha pentru a garanta că semnalul de televiziune digitală terestră (TDT) ajunge în zonele îndepărtate și mai puțin urbanizate ale teritoriului în care locuiește doar 2,5 % din populație. Prin intermediul deciziei s-a admis că, din punct de vedere material, piața nu ar oferi serviciul respectiv în lipsa unei intervenții publice. În ciuda acestui fapt, decizia contestă calificarea acestei activități în legislația spaniolă drept serviciu de interes economic general (SIEG) pentru motivul că, din punct de vedere formal, acesta nu ar fi fost definit sau atribuit „în mod clar” de autoritățile publice. S-a arătat de asemenea că, în orice caz, acestea nu ar fi abilitate să opteze pentru o anumită tehnologie în vederea organizării SIEG.

În susținerea recursului formulat, recurenta invocă două motive, întemeiate pe erorile de drept săvârșite în hotărârea atacată, rezultate din interpretarea articolului 14, a articolului 106 alineatul (2) și a articolului 107 alineatul (1) din Protocolul 26 din TFUE cu privire la serviciile de interes general.

În particular, prin intermediul recursului se arată că în hotărârea atacată s-a săvârșit o eroare:

- prin depășirea limitei „erorii vădite” în examinarea a diverse acte de definire și de atribuire a SIEG;
- prin limitarea în mod necorespunzător a „largii marje de apreciere” a statelor membre, care se aplică atât pentru definirea, cât și pentru organizarea SIEG și care include, prin urmare, alegerea modalităților de prestare a SIEG și optarea pentru o tehnologie concretă, independent de faptul că acestea figurează în actul de definire sau într-un act separat;
- prin analizarea dreptului spaniol aplicabil cu modificarea cuprinsului dispozițiilor analizate și al jurisprudenței care le interpretează, interpretându-l într-un mod vădit contrar conținutului său și atribuind anumitor date o sferă de aplicare care nu le corespunde în raport cu celelalte date;
- prin omiterea faptului că „definirea” și „atribuirea” SIEG uneia sau mai multor întreprinderi se pot realiza printr-unul sau mai multe acte;
- prin omiterea faptului că „definirea” și „atribuirea” SIEG nu impun utilizarea unei formule sau expresii concrete, ci o analiză materială și funcțională și
- prin cuantificarea avantajului presupus perceput drept echivalent cuantumului total al contractelor încheiate de autoritățile publice, neținându-se seama de faptul că acest cuantum nu este o subvenție nerambursabilă, ci o contraprestație pentru bunurile și serviciile furnizate de întreprinderea respectivă statului.

**Recurs introdus la 20 februarie 2017 de Telecom Castilla-La Mancha, S.A. împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a cincea) din 15 decembrie 2016 în cauzele conexe T-37/15 și T-38/15, Abertis
Telecom Terrestre S.A. și Telecom Castilia-La Mancha, S.A./Comisia Europeană**

(Cauza C-92/17 P)

(2017/C 129/11)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Telecom Castilla-La Mancha, S.A. (reprezentanți: J. Buendía Sierra și A. Lamadrid de Pablo, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană și SES Astra

Concluzii

- anularea hotărârii atacate;
- pronunțarea în mod definitiv supra acțiunii în anulare și anularea deciziei Comisiei;
- obligarea Comisiei Europene și a SES Astra la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin hotărârea atacată s-a confirmat o decizie a Comisiei în materie de ajutoare de stat, referitoare la diferite măsuri adoptate de autoritățile publice ale comunității autonome spaniole Castilia-La Mancha pentru a garanta că semnalul de televiziune digitală terestră (TDT) ajunge în zonele îndepărtate și mai puțin urbanizate ale teritoriului în care locuiește doar 2,5 % din populație. Prin intermediul deciziei s-a admis că, din punct de vedere material, piața nu ar oferi serviciul respectiv în lipsa unei intervenții publice. În ciuda acestui fapt, decizia contestă calificarea acestei activități în legislația spaniolă drept serviciu de interes economic general (SIEG) pentru motivul că, din punct de vedere formal, acesta nu ar fi fost definit sau atribuit „în mod clar” de autoritățile publice. S-a arătat de asemenea că, în orice caz, acestea nu ar fi abilitate să opteze pentru o anumită tehnologie în vederea organizării SIEG.